

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg er så enig med ministeren, at jeg allerede nu vil sige, at jeg så stærkt, som det overhovedet er mig muligt, vil støtte ham i, at hans ønsker på disse områder hurtigst og snarest kan gennemføres, men jeg er også enig med de ordførere, der har udtrykt den bekymring, at man ikke må gøre det så hastigt, at man ikke når at få det bygget op på en rigtig måde og ikke får uddannet i nødvendigt omfang de folk, der skal til. Jeg er også enig med CDs ordfører, når han kunne sige, at dette er en fornuftig måde at bruge ekstra statsudgifter på, for de kommer flerfoldigt igen.

Jeg vil gerne slutte med dette og sige tak endnu en gang til ministeren. Jeg synes, det klarede mange problemer, og det gjorde, at vi har et godt udgangspunkt, når vi i fremtiden taler om retssikkerhed. Jeg er ganske sikker på, at vi ikke behøver mærkværdige fortolkninger af denne tale. Den var klar og god. Tak for den.

Wilhelm (VS):

Hvorfor denne forespørgsel, spurgte hr. Hagen Hagensen, og det skal jeg svare meget kort på for vores vedkommende: den er ganske enkelt nødvendiggjort af skatteministerens magtmisbrug. Det kan man pakke ind på mangfoldige måder, og man kan tale om de helt personlige hensyn i den konkrete sag, og man kan tale om, at man var helt parat til at drøfte, om der skulle laves en eller anden ordning osv. osv. Men de centrale punkter er:

Punkt 1: ministeren ved, at østre landsretsdøm i Jauer II-sagen skaber øget usikkerhed med en tendens til at ændre retstilstanden på en måde, som hverken er ønsket eller haves til hensigt af folketingets flertal.

Punkt 2: ministeren ved, at al tradition, når det drejer sig om sådan nogle kontroversielle sager, er, at de går videre til højeste instans. Og det er klart, for det ville være uanstændigt, om ministeren vilkårligt skulle kunne slutte enhver sag i netop den instans, hvis afgørelse han personlig kan være tilfreds med.

Punkt 3: ministeren ved, at sagen er anket, og at folketingsflertallet ønsker den anket.

Punkt 4: alligevel bruger han sin magtbeføjelse til at hæve anken og derved binde folketingsflertallet.

Og punkt 5: det søger han så retfærdiggjort ved fremsættelsen af et lovforslag, som han ved der ikke vil være flertal for.

Det er nøglepunkterne i denne sag og begrundelsen for, at vi har måttet stille forespørgslen for så vidt angår den første del af den. De fem punkter har som samlet konklusion, at ministeren ved denne fremgangsmåde har fået ændret retstilstanden – omfanget af denne ændring kan diskuteres; det vil jeg komme tilbage til – i en retning, som han ønsker, og som han ved at folketingsflertallet er imod.

Udlægningen af ministerens fremgangsmåde kunne vi i og for sig læse – nogenlunde lige så præcist, som jeg forsøger at beskrive det her – i Jyllands-Posten for den 23. marts i år. Der er en lille redaktionel artikel, der lægger op til en større omtale, og hvori der klart og tydeligt står i starten:

»Udgifter til advokat- og revisorbistand i forbindelse med skattesager er nu fradragsberettigede på selvangivelsen.«

Ganske vist, står der, kan ministeren ikke få vedtaget det forslag, han har fremsat, men:

»Det taktiske træk består i, at ministeren har frafaldet sit ministeriums anke til højesteret af en østrelandsretskendelse, som ...« – hvis jeg må springe lidt over – »...var et brud med en mangeårig praksis.«

Det er korrekt. Det var det taktiske træk. Derved fik ministeren skabt den retstilstand, han ønskede, selv om han vidste, han ikke kunne få politisk flertal for den.

Det er ikke demokratisk lovgivningsarbejde, og det har ikke et klap med retssikkerhed og de dér fine begreber at gøre. Det er slet og ret et politisk kup, og da »kup« desværre vistnok i politiske sammenhænge somme tider bruges med en positiv værdiladning, vil jeg sige, at det ikke er det, jeg mener her. Det er et politisk mindretalskup – og direkte antidemokratisk.

Værre bliver det selvfølgelig, når der er enorm usikkerhed om rækkevidden af denne nye retstilstand, som ministeren er så glad for, så at dommen fra østre landsret, som man nu har som sidste instans i den sag, står ved magt.

Vi har i dag hørt ministerens fortolkning, og der er en hel del forbehold med hensyn til, hvad det er, der er fradragsberettiget, og ministeren erkender, at der ikke er nogen